

Interessant is het hoofdstuk over de beruchte uitleveringsexceptie voor politieke misdrijven. De auteurs zijn van oordeel dat ze niet zou mogen slaan op oorlogsmisdadigers, wat trouwens de strekking is van verscheidene Verdragen en Conventies. Ten overvloede wordt aangetoond dat zeer weinig Staten zich hieraan storen. Recht en politiek blijken eens te meer innig verweven.

De oplossing van het probleem van de sanctionering van misdrijven tegen oorlogs- en humanitair recht, zou dan ook moeten gezocht worden in een supranationaal permanent orgaan, een "Internationaal Strafhof". Tot vóór W.O. II was deze gedachte, alhoewel levendig, utopisch gebleven. De vervolging van oorlogsmisdadigers na W.O. I werd mede daardoor één grote mislukking. Neurenberg en Tokio bewezen echter dat de gedachte niet illusoir diende te blijven. Sindsdien werden de lijnen van een toekomstig internationaal Strafhof verder getekend, doch de oprichting zelf kwam niet van de grond. De bereidheid van de Staten terzake blijkt onvoldoende. De auteurs pogen de kaders van een "haalbaar" Strafhof te construeren. Enkele zaken hieruit zijn zeer opmerkelijk. Zo achten zij een individueel klachtrecht van een slachtoffer bij dit Hof totaal onhaalbaar. Ook de procedurele aspecten zouden erg moeilijk worden, gezien de zeer grote differentiatie van strafprocedures in de verschillende Staten.

Het boek zelf is geen gemakkelijke literatuur en is op sommige plaatsen zeer technisch. Men vindt er wel vele gegevens, die het geheel een goed juridisch-wetenschappelijk gehalte geven. De materie is niet uitgeput, zoals door de auteurs zelf wordt toegegeven, maar levert wel de nodige background voor een goed inzicht in de problematiek, zowel juridisch als historisch gezien. Vermelden we nog dat de bijdrage over de procedureproblemen van een permanent Internationaal Strafhof in het Engels is gesteld en dat het gebruikte drukprocédé bestaat uit offsetdruk van een getypte tekst.

Patrick Arnou

Strafwetboek, Wetboek van Strafvordering en bijzondere Strafwetten, Opnieuw bewerkt en samengesteld door A. Vandeplas, Maarten Kluwer, Antwerpen-Amsterdam, 3e druk, 1980, 495 F.

Er zijn enkele redenen die maken dat het niet overbodig is deze verzameling wetteksten te signaleren aan de lezers van Panopticon.

De eerste reden is dat in een handig boekje de meest gebruikte wetteksten zijn samengebracht m.b.t. het strafrecht. De selectie is erg gelukkig en is gericht op de dagelijkse rechtspraktijk. Naast het strafwetboek en het wetboek van strafvordering werden opgenomen ; de wet van 6 maart 1818 betreffende de straffen ; wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden ; wet van 20 april 1874 op de voorlopige hechtenis ; wet van 31 mei 1888 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling ; wet van 28 juli 1893 betreffende hoger beroep en cassatie van gedetineerden ; K.B. van 17 januari

1921 ter uitvoering van de wet van 31 mei 1888 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling ; K.B. van 20 januari 1936 tot vereenvoudiging der vormen van de strafvordering ; Besluit van 14 november 1939 betreffende de beteugeling van de dronkenschap ; wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie ; wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij. De teksten zijn bijgewerkt tot 1 november 1980. Het valt te betreuren dat de wet op de jeugdbescherming van 8 april 1965 niet figureert tussen de opgenomen teksten. Nochtans komt het ons voor dat practici die de opgenomen teksten nodig hebben, ook nogal eens behoefte zullen hebben aan de tekst van deze laatste wet. Het lijkt ons nuttig dit euvel weg te werken in een volgende uitgave.

Dê tweede en belangrijkste reden waarom we deze uitgave signaleren is de opmerkelijk uitgebreide, alfabetische trefwoordenlijst. Dit register maakt het boekje zeer hanteerbaar, niet in het minst voor diegenen die niet dagelijks met de strafrechtspraktijk te maken hebben. Bij mijn weten is dit de meest uitgewerkte en gedetailleerde index die er op dit ogenblik te vinden is, althans wat betreft de hier opgenomen wetgeving. Deze trefwoordenlijst werd nog verfijnd t.o.v. de tweede druk. Wie de auteur kent, met zijn aandacht voor details, zal niet verwonderd zijn trefwoorden te vinden als : antiquariaat, café-concert, droomuitlegger, fotoartikelen, geiten, graan op de halm, kneuzend voorwerp, moeskopperij, oven, vijl, zaad van dolik...

Eén bezwaar : de prijs ! We moeten toegeven dat deze zeker redelijk is in vergelijking met andere tekstuitgaven en met juridische werken in het algemeen. Eerlijkheidshalve dient ook te worden vermeld dat de prijs niet gestegen is sedert de vorige druk in 1978. Maar het moet toch mogelijk zijn om wat door de uitgever een "wegwerpeditie" genoemd wordt, goedkoper op de markt te brengen.

F. Hutsebaut